

Statens Tjeneste, og i det Hele med Hensyn til de Forhold, som blive afvillede paa en eller anden Maade ved eller som umiddelbar Følge af Overdragelsen, maa det vistnok fra alle Sider erkendes, at Bevillingsmagtens Samtykke, forsaavidt der er Spørgsmaal om Udgifter, er fornødent; men paa den anden Side opfatter jeg Forholdet saaledes, at der fra Udvalgets Side eller fra Thingets Side ved en Tilflutning til Udvalgets Indstilling er givet et Slags Tilfagn om, at man egentlig vil betragte det som en formel Sag, at man giver den Art Sanktion, naar Regjeringen holder sig indenfor de Grændser, som den ærede Ordfører har betegnet, og som den høitærede Minister i saa Henseende, forekommer det mig, sluttede sig til. Men dette gjælder kun angaaende de Forhold, som egentlig afvikles ved Overdragelsen eller som umiddelbar Følge af denne. Naar derimod, for at holde mig til det Exempel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ansøgte, Personer, der staa i det sjællandske Jernbaneselskabs Tjeneste, træde over i Statens Tjeneste, maa de finde sig i de Forandringer, som indføres i Fremtiden, saa vilde de for Exempel ikke kunne kræve, at deres Pensionskasse skal vedblive at bestaa paa samme Maade som hidtil, og at der ydes det samme Bidrag dertil; de maa være beredte paa, at Staten — lad os bruge dette almindelige Udtryk, — den nye Eier, ganske sikkert viser Villighed, Lempelighed og Skaansomhed overfor dem, ligesom den gjør det overfor sine nuværende Bestillingsmænd under Jernbanevæsenet, uden at de kunne kræve som en Ret, at f. Ex. Staten vedbliver at yde $2\frac{1}{2}$ pCt. af det deri indtegnede Beløb til Pensionskassen. Dette kan ikke betragtes som en Grundlov for den sjællandske Jernbane; det vilde umuliggjøre en Sammenarbejden af dette Forhold i Nutiden og Evighed. Paa den Maade kan det ikke opfattes. Denne Distinktion er det, som jeg tror det nødvendigt at gjøre overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds med Hensyn til de nævnte Personer og overhovedet alle de Forhold, som ikke forandres ved eller senere umiddelbart følge af Overdragelsen. Regjering og Rigsdag kunne ikke binde sig, eller betragte sig som bundne i saa Henseende for Fremtiden, og her bliver det mer end et formelt Samtykke, der vil være at give. Ligesom jeg i det Stykke maa udtale mig imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, saaledes maa jeg ogsaa overfor den høitærede Minister sige, at, naar han vil hævde denne Ret til at tage Bestemmelse for Regjeringen alene, saa tror jeg, at det er en vel stærk Fordring at stille i det Dødblik, et saa stort Anliggende gaar ind under Statsmyndigheden, at det skulde være Regjeringen forbeholdt, indtil der udkommer en Lov — som maaske aldrig kommer, — udelukkende at tage Bestemmelse om alle herhenhørende Forhold. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds,

der syntes at slutte sig temmelig nær til Regjeringen i den Henseende, ansøgte som Exempler paa, at man overlod Regjeringen saadan Myndighed, Postvæsenet, Telegrafvæsenet og deslige; men jeg vil netop bemærke, at med Hensyn til Postvæsenet og Telegrafvæsenet er der faktisk aldrig blevet indrømmet Regjeringen en saa vidtgaende Myndighed som den, der her er Tale om, og heller ikke en saa vidtgaende Myndighed, som der hidtil idetmindste er indrømmet den med Hensyn til Statsbanerne. Det er ingenlunde min Mening — og jeg er overbevist om, at det er heller ikke Meningen hos noget Medlem af Udvalget, — at Lovgivningsmagten eller Rigsdagen skulde blande sig i Enkeltheder. Man maa netop paa Jernbanevæsenets Omraade erkende, at en temmelig vid diskretionær Myndighed er nødvendig for Administrationen, dersom Jernbanevæsenet skal — for at bruge de Udtryk, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds anvendte, — gaa med Jernbanefart og ikke med Sneglefart; men netop i Overgangstiden indtræder der Spørgsmaal af en saa gennemgribende Betydning, at det ikke vil være rigtigt at overlade dem til Administrationen alene, og den ærede Ordfører har jo netop ogsaa her udtrykkelig fremhævet Sammenarbejdelse af Taxterne. Der bliver her saa mange Hensyn at afveie mod hinanden, og der staa saa vigtige Interesser paa Spil, at Lovgivningsmagten vistnok maa kræve at blive hørt paa den ene eller anden Maade under den ene eller anden Form, inden Bestemmelse tages. Her er jo nemlig ikke blot Tale om Ledteller for Befolkningen, men tillige om at tage Hensyn til Finantserne, og dersom tilhørligt Hensyn til Finantserne skal tages, vil der ikke blot blive Tale om Nedsættelse for en Del af de nye Statsbaners Vedkommende, men ogsaa om mulige Forhøjelser af Taxterne for andre Dele af Statsbanerne, nemlig de gamle, og der vilde jo mange Interesser blive berørte paa en følelig Maade, saa at neppe noget Medlem af Rigsdagen ganske kan frasfrive Rigsdagen Netten til at tale med i dette Forhold. Naar nu det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har udtalt det Ønske, som ogsaa tidligere er fremkommet paa anden Maade, at der skulde nedsættes en af begge Thing valgt Kontrollomite til paa en Maade at staa Regjeringen bi og repræsentere Rigsdagen lige overfor Regjeringen og med denne deltage i Afgjørelsen af disse Spørgsmaal, maa jeg tilføje, at det er en Tanke, der ikke tilfaler mig i nogen Henseende. Jeg tror, at det i Virkeligheden vilde være lige uehdigt for Administrationen og for Rigsdagen. Fra mit Standpunkt ser jeg det selvfølgelig nærmest fra Rigsdagens Ståde, og jeg tror da, at Rigsdagen ved paa en Maade at overdrage sin Myndighed til et saabant snevære Udvalg vilde begrænse den Indflydelse, den ellers kunde udøve paa Sagen. Selv under de